Об вікно кажан крильми вдаряє,
все принишкло, стихло, охололо.
Безвість манить нездійсненним раєм,
наче ртуть, спливає в жили холод.

Ходиш, ходиш, дивні тіні водиш,
з болем родиться у серці пісня.
Поплили над світом чорні води
ночі.

Спати йди.
Година пізня.

Понеділок, 1 травня 1933